

DECIZIA nr. 195/11.03.2015
privind solutionarea contestatiei formulata de
doamna X,
inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. X/15.01.2015

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia Sector 1 a Finantelor Publice cu adresa nr. X/14.01.2015, inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. X/15.01.2015, cu privire la contestatia formulata de doamna X, CNP X, cu domiciliul in Bucuresti, Bld. X, nr. X, bl. X, sc.X, et. X, ap. X, sector X.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia Sector 1 a Finantelor Publice sub nr. X/26.11.2014, il constituie Decizia de impunere anuala pentru veniturile realizate din Romania de persoanele fizice pentru anul 2013 nr. X/04.07.2014, transmisa prin posta si confirmata de primire in data de 17.11.2014, prin care s-a stabilit diferente de impozit rezultata din regularizarea anuala stabilita in plus in suma de X lei.

Contribuabila contesta suma de X lei reprezentand impozit pe venit aferent neacordarii cheltuielilor forfetare de X lei.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de doamna X.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin adresa inregistrata la Administratia Sector 1 a Finantelor Publice sub nr. X/26.11.2014, doamna X a formulat contestatie impotriva Deciziei de impunere anuala pentru veniturile realizate din Romania de persoanele fizice pentru anul 2013, emisa sub nr. X/04.07.2014, iar in sustinerea contestatiei, invoca urmatoarele:

- la calculul venitului net anual nu s-au luat in considerare cheltuielile deductibile de reducere cu 25 % conform reglementarilor in vigoare, impozitul fiind calculat la venitul brut.

In concluzie, contribuabila solicita analizarea si recalcularea impozitului stabilit prin Decizia de impunerea anuala pentru veniturile realizate din Romania de persoanele fizice pe anul 2013, nr. X/04.07.2014, emisa de Administratia Sector 1 a Finantelor Publice.

II. Prin Decizia de impunere anuala pentru veniturile realizate din Romania de persoanele fizice pe anul 2013, emisa sub nr. X/04.07.2014, organele fiscale din cadrul Administratiei finantelor publice sector 1, au stabilit in sarcina contribuabilei X, impozit pe venit in suma de X lei in baza art. 84 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal.

III. Fata de constatările organelor de administrare fiscala, sustinerile contestatarului, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca organul fiscal a stabilit corect impozitul pe venit pentru anul 2013 prin decizia de impunere anuala nr. X/04.07.2014 in conditiile in care motivatiile contestatarei nu sunt de natura sa modifice cuantumul sumei.

In fapt, prin Decizia de impunere anuala pentru veniturile realizate din Romania de persoanele fizice pe anul 2013, emisa sub nr. X/04.07.2014, organele fiscale din cadrul Administratiei Sector 1 a Finantelor Publice, au stabilit in sarcina contribuabilei impozit pe venit datorat aferent anului 2013 in suma de X lei astfel :

- Venit/Castig net anual – X lei;
- Venit/Castig net anual impozabil – X lei;
- Impozit pe venitul/castigul net anual impozabil datorat – X lei;
- Obligatii privind platile anticipate – X lei;
- Diferente de impozit rezultate din regularizarea anuala – X lei.

Administratia Sector 1 a Finantelor Publice in baza declaratiei privind veniturile realizate din Romania pe anul 2013 inregistrata sub nr. X/19.02.2014, depusa de doamna X, a stabilit in sarcina contribuabilei suma de X lei cu titlu de impozit anual pe venit.

In drept, potrivit art. 61, art. 62, art. 81, art. 83 si art. 84 din Legea nr. 571/2003, republicata cu modificarile si completarile ulterioare, coroborat cu pct. 133, pct. 138 si pct. 139 din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codului fiscal precizeaza:

Codul fiscal:

“Art. 61. - (1) Veniturile din cedarea folosinței bunurilor sunt veniturile, în bani și/sau în natură, provenind din cedarea folosinței bunurilor mobile și imobile, obținute de către proprietar, uzufructuar sau alt deținător legal, altele decât veniturile din activități independente.”

Norme metodologice:

“133. În această categorie de venit se cuprind veniturile din închirieri și subînchirieri de bunuri mobile și imobile, precum și veniturile din arendarea bunurilor agricole, din patrimoniul personal.”

Codul fiscal

“Art. 62 - (2¹) În cazul veniturilor obținute din arendarea bunurilor agricole din patrimoniul personal, venitul brut se stabilește pe baza raportului juridic/contractului încheiat între părți și reprezintă totalitatea sumelor în bani încasate și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură primite.

(...)

(2³) Venitul net din arendă se stabilește la fiecare plată prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 25% asupra veniturului brut.

(2⁴) Impozitul pe veniturile din arendă se calculează prin reținere la sursă de către plătitorii de venit la momentul plății veniturului, prin aplicarea cotei de 16% asupra veniturului net, impozitul fiind final.

(2⁵) Impozitul astfel calculat și reținut pentru veniturile din arendă se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

(2⁶) În cazul în care optează pentru determinarea veniturului net din arendă în sistem real, contribuabilii sunt obligați să precizeze în scris, în contractul/raportul juridic încheiat, la momentul încheierii acestuia. Modalitatea de impunere aleasă este aplicabilă pentru toate veniturile realizate în baza contractului/raportului juridic respectiv.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), (2) și (2¹)-(2⁵), contribuabilii pot opta pentru determinarea venitului net din cedarea folosinței bunurilor în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă.

(4) Dispozițiile privind opțiunea prevăzută la art. 51 alin. (2) și (3) se aplică și în cazul contribuabililor menționați la alin. (3)."

Norme metodologice:

"138. Venitul net se determină ca diferența dintre sumele reprezentând chiria/arenda în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură, prevăzute în contractul încheiat între părți, și cota de cheltuială forfetară de 25%, reprezentând cheltuieli deductibile aferente venitului.

139. Pentru recunoașterea deductibilității cheltuielii stabilite forfetar proprietarul nu este obligat să prezinte organului fiscal documente justificative.

Cheltuiala deductibilă aferentă venitului, stabilită în cota forfetară de 25% aplicată la venitul brut, reprezintă uzura bunurilor închiriate și cheltuielile ocazionate de întreținerea și repararea acestora, impozitele și taxele pe proprietate datorate potrivit legii, comisionul reținut de intermediari, primele de asigurare plătite pentru bunul cedat spre folosință, respectiv eventuale nerealizări ale veniturilor din arendare scontate, generate de condiții naturale nefavorabile, cum ar fi: grindina, seceta, inundații, incendii și altele asemenea."

Codul fiscal

"Art. 81 - (1) Contribuabilii, precum și asociațiile fără personalitate juridică, care încep o activitate în cursul anului fiscal sunt obligați să depună la organul fiscal competent o declarație referitoare la veniturile și cheltuielile estimate a se realiza pentru anul fiscal, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului. **Fac excepție de la prevederile prezentului alineat contribuabilii care realizează venituri pentru care impozitul se percepe prin reținere la sursă.**

(2) Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal, altele decât veniturile din arendare pentru care impunerea este finală, au obligația să depună o declarație privind venitul estimat/norma de venit, în termen de 15 zile de la încheierea contractului între părți. Declarația privind venitul estimat/norma de venit se depune odată cu înregistrarea la organul fiscal a contractului încheiat între părți. **Contribuabilii care obțin venituri din arendarea bunurilor agricole din patrimoniul personal au obligația înregistrării contractului încheiat între părți, precum și a modificărilor survenite ulterior, în termen de 15 zile de la încheierea/producerea modificării acestuia, la organul fiscal competent. "**

"Art. 83 - (3) Nu se depun declarații privind venitul realizat pentru următoarele categorii de venituri:

(...)

b¹) venituri din cedarea folosinței bunurilor sub formă de arenda, a căror impunere este finală potrivit prevederilor art. 62 alin. (2¹);(...)"

"Art. 84 - (1) Impozitul pe venitul net anual impozabil/câștigul net anual datorat este calculat de organul fiscal, pe baza declarației privind venitul realizat, prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului net anual impozabil/câștigul net anual din anul fiscal respectiv, cu excepția prevederilor art. 67 alin. (3) lit. a).

(...)

(7) Organul fiscal stabilește impozitul anual datorat și emite o decizie de impunere, în intervalul și în forma stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(8) Diferențele de impozit rămase de achitat conform deciziei de impunere anuală se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei

de impunere, perioadă pentru care nu se calculează și nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie, privind colectarea creanțelor bugetare.”

Potrivit dispozițiilor legale sus invocate impozitarea veniturilor realizate din arenda se efectuează prin două modalități:

- fie prin retenere la sursa de către arendas a impozitului, iar venitul impozabil se determină prin deducere din venitul brut a cheltuielilor forfetare de 25%, impozitul fiind final;

- fie prin depunerea de către contribuabil a declarației de venit la organul fiscal, caz în care venitul net din arenda se determină în sistem real de către acesta.

In cazul impozitului stabilit prin retenere la sursa, impozitul pe venitul din arenda se calculează și se reține de către arendas în momentul plății venitului prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului net (venitul net = venitul brut din contract – o cheltuială în cota de 25% aplicată la venitul brut), impozitul fiind final, caz în care proprietarul bunurilor nu mai are obligația depunerii Declarației 200 privind venitul realizat, singura obligație fiind înregistrarea contractului de arendare în termen de 15 zile de la încheiere, la organul fiscal de domiciliu, iar arendasul declară impozitul reținut în Declarația 100.

Prin excepție de la regula de impozitare sus menționată, persoana fizică putea opta pentru determinarea venitului net din cedarea bunurilor în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, caz în care proprietarul bunurilor avea obligația depunerii Declarației 200 privind veniturile realizate.

Asadar, contribuabilii pot opta pentru stabilirea impozitului pe venit ca impozit final sau în sistem real, în scris odată cu încheierea contractului sau prin act adițional dacă există un contract în derulare.

Din documentele existente la dosarul cauzei, precum și din referatul privind propunerile de soluționare a cauzei, rezultă următoarele:

-contribuabila a depus declarația privind veniturile realizate pe anul 2013 la organul fiscal prin care a declarat un venit în suma de X lei;

-organul fiscal a emis decizia de impunere anuală nr. X/04.07.2014 în baza venitului declarat de contribuabila, stabilind un impozit aferent venitului declarat de contribuabila în suma de X lei.

Solicitarea acordării cotei forfetare de cheltuieli de către contestata este neîntemeiată în condițiile în care legiuitorul a stabilit faptul că acordarea cotei forfetare de cheltuieli se face numai în situația în care impozitul se reține la sursa de către arendas.

De altfel, în susținerea contestației contribuabila nu face dovada determinării venitului net în sistem real, care presupune deducerea din venitul brut a acelor cheltuieli ce sunt probate cu documente.

Fata de cele mai sus prezentate rezultă **ca diferența de impozit stabilită în plus și contestată în suma de 88 lei a fost stabilită corect** de către organele de impunere ale Administrației Sector 1 a Finanțelor Publice prin Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2013 nr. X/04.07.2014, conform reglementărilor legale în materie și pe cale de consecință contestația **urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.**

Pentru considerentele arătate și în temeiul art. 61, art. 62, art. 81, art. 83 și art. 84 din Legea nr. 571/2003, republicată cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 133, pct. 138 și pct. 139 din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, dat în aplicarea art.61 și art. 62, art. 216 (3) din O.G. nr. 92/2003 privind

Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, pct. 11.5-11.7 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonana Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul Presedintelui ANAF nr. 2906/2014, se :

DECIDE

Respinge ca neintemeiata, contestatia formulata de doamna **X** impotriva deciziei de impunere anuala pentru veniturile realizate din Romania de persoanele fizice pe anul 2013 **nr. X/04.07.2014**, emisa de Administratia Sector 1 a Finantelor Publice cu privire la impozitul pe venit contestat in suma de **X lei**.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.